Категорія справи № **686/11454/15-ц: Цивільні справи; Розгляд клопотань про визнання та виконання рішень іноземних судів в Україні; Клопотання про визнання та звернення до виконання рішення іноземного суду, що підлягає примусовому виконанню.**
Надіслано судом: **21.03.2016.** Зареєстровано: **21.03.2016.** Оприлюднено: **23.03.2016.**
Дата набрання законної сили: **13.04.2016**

686/11454/15-ц

У Х В А Л А

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

21.03.2016р. с.м.т. Літин

Літинський районний суд Вінницької області

в складі: головуючого судді Гопкіна П.В.,

при секретарі Івановій І.О.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в смт. Літині клопотання Спільного закритого акціонерного товариства "РапсКлецк"про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення міжнародного арбітражного суду у справі за позовом Спільного закритого акціонерного товариства "РапсКлецк" до приватного підприємства "Перемога-Агро" про стягнення боргу,

ВСТАНОВИВ:

У січні 2016 р. до Літинського районного суду Вінницької області надійшло вказане клопотання, вмотивоване тим, що 22.11.2010 р. між ПП "Перемога-Агро"(Україна) та СЗАТ "Рапс Клецк" (Білорусь) було укладено договір № 22/11-10 предметом якого являлась поставка насіння соняшника урожаю 2010 р. в кількості 100 тонн за ціною 565 доларів США за одну метричну тону. В порушення прийнятих зобов'язань ПП "Перемога-Агро" не було виконано обов'язки по доставці товару в повному обсязі, не доставивши товар на суму 95 049, 00 (дев'яносто п'ять тисяч сорок дев'ять) доларів США. По причині неналежного виконання умов договору СЗАТ "РапсКлецк" було змушене звернутися із заявою про стягнення сум основного боргу й неустойки до Міжнародного арбітражного суду при Білоруській торгово-промисловій палаті. 16.06.2014 р. МАС при БілТПП прийнято рішення яким задоволено позов СЗАТ "РапсКлецк" про стягнення з ПП "Перемога-Агро" основного боргу, неустойки та витрат по сплаті арбітражного збору. Вказане судове рішення вступило в закону силу з моменту його винесення, і добровільно ПП "Перемога-Агро" не виконано, у зв'язку з чим змушені були звернутись із клопотанням про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення міжнародного арбітражного суду в Україні.

Представник боржника - ПП "Перемога-Агро" не з'явився у судове засідання, однак директор ПП "Перемога-Агро" ОСОБА_1 неодноразово повідомлялась належним чином про час та місце розгляду клопотання (а.с. 64, 69), в черговий раз була повідомлена про судове засідання призначене на 21.03.2016 р. належним чином, що підтверджується розпискою про отримання повістки котра знаходиться в матеріалах клопотання (а.с. 74). Проте 15.02.2016 р. директором ПП "Перемога-Агро" ОСОБА_1 на адресу Літинського районного суду Вінницької області було надано заперечення яким остання просить відмовити у задоволенні клопотання, посилаючись на наступні обставини, зокрема: що її не було повідомлено належним чином про розгляд справи Міжнародним Арбітражним Судом,

що позбавило можливості взяти участь у судовому процесі; заперечила факт особистого надсилання будь-яких документів на адресу арбітражного суду при Білоруській торгово-промисловій палаті (а.с. 51-52).

Представник стягувача - СЗАТ "РапсКлецк" до судового засідання також не з'явився, хоча про місце, час та дату судового розгляду повідомлявся належним чином (а.с. 75-76). Однак 02.03.2016 р. директором підприємства надано відгук на заперечення ОСОБА_1, відповідно до якого останній детально та послідовно зазначає про належність повідомлення боржника та його обізнаність із відкриттям та перебігом арбітражного процесу (а.с. 55-57).

Оскільки сторони не з'явились у судове засідання хоча їм своєчасно було вручено повістки про виклик до суду, від сторін або їх представників до початку розгляду клопотання у судовому засіданні не було порушено питання про перенесення його розгляду, керуючись ч.5 ст. 395 ЦПК України, суд вважає за можливе розглянути клопотання без участі сторін.

Відповідно до ст. 197 ЦПК України, фіксування судового засідання за допомогою звукозаписувального технічного засобу не здійснювалося, оскільки сторони не зявилися у судове засідання.

В судовому засіданні встановлено та з рішення МАС при БілТПП від 16.06.2014 р. вбачається, що 22.11.2010 р. між СЗАТ "РапсКлецк" та ПП "Перемога-Агро" було укладено контракт, предметом якого являлась поставка товару - насіння соняшника урожаю 2010 року в кількості 1000 тон за ціною 565 доларів США за одну метричну тонну (а.с. 5-13). Пунктами 15.1 та 15.2 контракту визначено, що у випадку виникнення спорів, виникаючих із дійсного контракту, сторони вживають заходи щодо їх вирішення шляхом переговорів. Всі спори між сторонами, щодо яких не було досягнуто згоди, вирішуються в Арбітражному суді країни позивача. Застосовуватись буде право Республіки Білорусь (а.с.18-21). На виконання прийнятих на себе зобов'язань платіжними дорученнями від 23.11.20101 р. № 1778 на суму 50 000.00 доларів США, від 29.11.2013 р. №1813 на суму 50 000,00 доларів США та від 16.12.2010 р. № 1916 на суму 100 000 доларів США боржнику було перераховано грошові кошти на загальну суму 200 000 доларів США. Боржник здійснив поставку товару 01.02.2011 р. на суму 61422, 00 доларів США і 09.02.2011 р. на суму 43 529,00 доларів США, а всього на суму 104 951, 00 доларів США. Сума недоставленого товару, згідно розрахунків заявника складає 95 049, 00 доларів США.

16.06.2014 року Міжнародним арбітражним судом при Білоруській торгово-промисловій палаті винесено рішення, яким позов задоволено та ухвалено стягнути на користь СЗАТ "РапсКлецк" з ПП "Перемога-Агро", основний борг в сумі 95 049,00 доларів США, неустойку в сумі 9 533,41 доларів США, також витрати по сплаті арбітражного збору в сумі 5 149, 81 євро, а всього 104 582, 41 доларів США та 5 149, 81 євро. Рішення суду, відповідно до ст. 41 Закону Республіки Білорусь "Про міжнародний арбітражний (третейський) суд - є остаточним та вступило в законну силу з моменту його винесення (а.с. 5-13).

Відповідно до ч.1 ст. 392 ЦПК України, питання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду розглядається судом за місцем проживання (перебування) або місцезнаходженням боржника.

Відповідно до ч.1 ст. 393 ЦПК України, клопотання про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду подається до суду безпосередньо стягувачем (його представником) або, відповідно до міжнародного договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, іншою особою (її представником).

Згідно ч.6 ст. 395 ЦПК України, розглянувши подані документи, суд постановляє ухвалу про надання дозволу на примусове виконання рішення іноземного суду або про відмову у задоволенні клопотання з цього питання.

Згідно ч.1 ст. 390 ЦПК України, рішення іноземного суду (суду іноземної держави; інших компетентних органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних чи господарських справ; іноземних чи міжнародних арбітражів) визнаються та виконуються в Україні,

якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або за принципом взаємності.

Згідно з п.1 постанови Пленуму Верховного Суду України від 24.12.1999 року № 12 «Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень, постановлених в порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України»(далі Постанова), розгляд судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів є особливою формою взаємної правової допомоги, яка надається Україною та іншими державами-учасницями відповідних міжнародних договорів.

Відповідно до пп."б", "в" п. 3 Постанови, суди повинні з'ясовувати наявність міжнародних договорів про взаємне надання правової допомоги між Україною і державою, про визнання й виконання рішення суду чи арбітражу якої надійшло клопотання. У даний час є чинними, зокрема, такі міжнародні договори з цього питання, які уклала Україна або до яких вона приєдналась, зокрема: Угоди про порядок вирішення спорів, пов'язаних зі здійсненням господарської діяльності, підписана урядами держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав у м. Києві 20 березня 1992 р. (далі Угода); Конвенції про визнання й виконання іноземних арбітражних рішень, укладена у м.Нью-Йорку в 1958 р. (далі Конвенція).

При зверненні до суду представник юридичної особи котра заявила дане клопотання посилається саме на Конвенцію "Про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень" (Нью-Йорк, 10.06.1958р) та угоду "Про порядок вирішення спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності" (Київ, 20.03.1992) р.

Також ч.1 ст. І Конвенції передбачено, що вона застосовується до визнання і виконання арбітражних рішень, винесених на території держави іншої аніж держава, де подається клопотання про визнання і виконання такого рішення, по спорам, сторонами яких можуть бути як фізичні, так і юридичні особи. Вона застосовується також до арбітражних рішень, які не вважаються внутрішніми рішеннями у тій країні, в якій подається клопотання про їх визнання і виконання.

Відповідно ст. ІІІ Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень, укладеної у м. Нью-Йорку 10.06.1958 р., кожна договірна держава визнає арбітражні рішення як обов'язкові і виконує їх у відповідності з процесуальними нормам тієї території, де запитується визнання і виконання цих рішень.

Угодою "Про порядок вирішення спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності", яка підписана урядами держав-учасниць Співдружності Незалежних держав у м. Києві 20.03.1992 р. (ратифікована Україною 19.12.1992 р.), до учасниць даної угоди належать зокрема Україна та Білорусь.

Відповідно до ч.1 ст. 3 Угоди, господарюючі суб'єкти кожної з держав - учасниць Співдружності Незалежних Держав користуються на території іншої держави - учасниці Співдружності Незалежних Держав правовим і судовим захистом своїх майнових прав і законних інтересів, рівним із господарюючими суб'єктами цієї держави.

Згідно ч. 1 ст. 19 Закону України "Про міжнародні договори України ", за № 1906-15 від 29.06.2004 р., чинні міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства і застосовуються у порядку, передбаченому для норм національного законодавства.

Згідно ч.1 ст. 60 ЦПК України, кожна сторона зобов'язана довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, крім випадків, встановлених статтею 61 цього Кодексу.

Доводи директора ПП "Перемога-Агро" ОСОБА_1 (боржника), наведені у запереченні від 15.02.2016 р. (а.с.51-52), що вона не підписувала повідомлення, не надсилала повідомлення про місцезнаходження і поштовий адрес підприємства до Міжнародного арбітражного суду при Білоруській торго-промисловій палаті, як наслідок не знала про розгляд справи у вказаному суді та не могла захистити свої права та інтереси в суді, спростовується наступним чином: по перше - у

повідомленнях до міжнародного арбітражного суду при Білоруській ТПП за вих. № 25 від 25.12.2013 р. та за вих. № 27 від 25.12.2013 р., де міститься підпис директора ПП "Перемога-Агро" ОСОБА_1 скріплений печаткою приватного підприємства, у реквізитах підприємства зазначено юридичну адресу по вул. Л.Українки, 47, Літин Вінницька область та фактична адреса пров. Проїзний 10 - 257 м. Хмельницький (а.с. 22- 24); по друге - всі підписи директора ПП "Перемога-Агро" у контракті купівлі-продажу № 22/11-10 від 22.11.2010 р. (а.с. 18-21), та у вищенаведених повідомленнях до міжнародного арбітражного суду при БілТПП (а.с. 22-24), скріплені печаткою приватного підприємства та у свою чергою завірені головуючим та печаткою МАС при БілТПП; по третє - ОСОБА_1 була повідомлена належним чином про слухання справи у МАС при БілТПП, що підтверджується копією повідомлення про отримання котре знаходиться в матеріалах клопотання (а.с. 16). Зазначені в запереченні твердження боржника суд до уваги не приймає, оскільки вони спростовуються дослідженнями судом доказами по справі та розцінюються як бажання боржника уникнути відповідальності за взятими на себе зобов'язаннями за контрактом купівлі-продажу.

Виходячи з викладеного, суд вважає, що підстав, передбачених ст. 396 ЦПК України для відмови в задоволенні клопотання не встановлено, а отже подане клопотання слід задовольнити, надавши дозвіл на примусове виконання рішення Міжнародного арбітражного суду при Білоруській торгово-промисловій палаті № 1320/81-13 від 16.06.2014 р.

Враховуючи, що в рішенні арбітражу сума стягнення боргу та арбітражного збору зазначена в іноземній валюті (долари США та Євро), то відповідно до ч.8 ст. 395 ЦПК України сума коштів, яку слід стягнути, визначається в національній валюті України за курсом Національного банку України на день постановлення ухвали.

За даними Національного банку України на день постановлення ухвали встановлений курс гривні щодо долара США складає 26,24 гривні, а до Євро - 29,59 грн. (а.с.77).

Таким чином з боржника ПП "Перемога-Агро" підлягає стягненню на користь стягувача СЗАТ "РапсКлецк" основного боргу (95 049, 00 доларів США * 26,24) =2 494 085 грн. 76 коп., неустойки в сумі (9 533,41 долара США *26,24) = 250 156 грн. 67 коп., та витрат на сплату арбітражного збору в сумі (5 149, 81 євро * 29,59) = 152 382.87 грн.

Керуючись ст.ст. 10, 60, 197, 208-209, 210, 390-395 ЦПК України, постановою Пленуму Верховного Суду України від 24.12.1999 року № 12 «Про практику розгляду судами клопотань про визнання й виконання рішень іноземних судів та арбітражів і про скасування рішень і про скасування рішень, постановлених в порядку міжнародного комерційного арбітражу на території України,Конвенцією "Про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень" (м.Нью-Йорк, 10.06.1958р), Угодою "Про порядок вирішення спорів, пов'язанихізздійсненням господарської діяльності" (м.Київ, 20.03.1992 р.),

УХВАЛИВ:

Клопотання Спільного закритого акціонерного товариства "РапсКлецк"про визнання та надання дозволу на примусове виконання рішення міжнародного арбітражного суду у справі за позовом Спільного закритого акціонерного товариства "РапсКлецк" до приватного підприємства "Перемога-Агро" про стягнення боргу, задовольнити.

Надати дозвол на примусове виконання на території України рішення Міжнародного арбітражного суду при Білоруській торгово-промисловій палаті № 1320/81-13 від 16.06.2014 року за позовом Спільного закритого акціонерного товариства "РапсКлецк" (вул. Первомайская, 2, кімн. 104, м. Клецк, 222531, Мінська область, Республіка Білорусь) про стягнення з приватного підприємства "Перемога-Агро" (22300, вул. Лесі Українки, 47/2, смт. Літин Літинського району Вінницької області, Україна, код ЄДРПОУ 36102109) боргу, котрий складається зосновного боргу в сумі 2 494 085грн. (двох мільйонів чотириста девяносто чотирьох тисяч вісімдесяти пяти гривень) 76 коп., неустойки в сумі 250 156грн.(двохсот пятдесяти тисяч ста пятдесяти шести гривень) 67 коп., та витрат на сплату арбітражного збору в сумі 152 382 (ста пятдесяти двох тисяч триста вісімдесяти двох гривень) 87 коп.

Ухвала може бути оскаржена до Апеляційного суду Вінницької області протягом пяти днів з дня отримання її копії.

Суддя:ОСОБА_2